

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 1021

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURA

Vineri 12 decembrie 1969
4 pagini 25 bani

■ Reprezentarea axonometrică-izometrică în desenul tehnic — pag. 2

■ Citeva marginalii la manualul de cunoștințe social-politice — pag. 3

■ Internatul școlar — mediu de educație — pag. 3

Anticipări la vacanța de iarnă a elevilor

Decembrie este întotdeauna, în școli, o lună de „vîrf”: teze, extemporale, recapitulări de sfîrșit de trimestru etc. Și totuși, așa încărcată cum e, decembrie este și una din lunile cele mai îndrăgite, căci ultima sa decadă aduce cu sine atât de mult așteptata vacanță de iarnă. Așa încît, chiar dacă acum se mai dau încă teze, putem spune că sîntem și în prag de vacanță. Și putem spune cu atât mai mult acest lucru cu cît pregătirile destinate vacanței au început de mult, fiind de fapt, acum, pe terminate.

Locul cel mai însemnat l-au ocupat, în aceste pregătiri, taberele. În această vacanță elevii vor putea să practice, în taberele organizate pentru ei, toate sporturile care îi atrag, intrucît toate taberele vor avea caracter sportiv. Ele își vor desfășura activitatea între 22 decembrie 1969 și 4 ianuarie 1970.

Ca de obicei, taberele vor fi însoțite de excursii, unde natura oferă cu generozitate condiții pentru sănătate, pentru schi, pentru excursii — adică la munte. Rămîne doar ca natura să-și amintească și ea că vine vacanța și să schimbe acești stropi de ploaie, care ne îndispun de cîva timp, în mari fulgi de zăpadă. Pirtiiilor de schi și cărărilor de munte, le stau bine, în decembrie, numai sub manta grea de omăt.

M. ROBEA

Un program sportiv deosebit de atrăgător îi așteaptă în tabere pe elevii liceelor. Pentru perfecționarea pregătirii „așilor” în acest domeniu, ca și a elevilor din liceele sportive, vor funcționa tabere de Lacul Roșu (pentru 326 de elevi), la Păltiniș — Sibiu (pentru 360 de elevi), la Izvoarele, în Maramureș (pentru 102 elevi), la Vatra Dornei (pentru 80 de elevi). La Tușnad vor participa viitorii atleți și gimnaști, la Predeal, la Gîrbova și în Munții Parîngă viitorii schiori. Elevii vor fi însoțiți în aceste tabere de un mare număr de cadre didactice.

Vor fi organizate de asemenea tabere ale U.T.C., în care vor fi găzduiți aproape 2500 de șefi ai comisiilor sportive din școli. Acestea vor fi instalate la Sucele, Oțelul Roșu, Tg. Mureș, Cîmpulung Muscel, Cîmpulung Moldovenesc, Odorheiu Secuiesc.

Va fi, așadar, o vacanță petrecută mai ales în aer liber, o vacanță cu caracter predominant sportiv. Firește însă că organizatorii taberelor nu s-au oprit doar la atît. Programul vieții de tabără va cuprinde și seri de poezie, audii muzicale, carnavaturi, concursuri distractive etc.

Elevii și profesorii despre emisiunile de teleshcoala

La televizor nu se vede culoarea substanțelor chimice: în schimb, se „vede” cum se rezolvă problemele de matematică, de fizică sau de chimie • Lecțiile de sinteză sînt mai utile decît lecțiile monografice • De ce nu se folosește și telerecordingul?

În complexul de auxiliare care contribuie în ultima vreme la modernizarea învățămîntului nostru, emisiunile radiofonice și televizate tind să ocupe un loc tot mai important. Nu numai elevii, dar și profesorii le urmăresc cu un deosebit interes. Este ceea ce am constatat în primul rînd ca prilejul sondajului pe care l-am organizat la cîteva licee și școli generale din Capitală și din țară. Firește însă că acest sondaj a prilejuit și observații critice. Le vom prezenta aici, în dorința de a veni în sprijinul organizatorilor acestor emisiuni.

La Școala generală „Vasile Alecsandri” din Capitală, elevii clasei a VIII-a au apreciat ca foarte bine venite emisiunile de teleshcoala, nu numai pentru faptul că li-a ajutat să aprofundeze ceea ce li s-a precizat în clasă, ci mai ales pentru că vin în sprijinul pregătirii lor în vederea examenului de admitere. Referindu-se la limba română, mulți elevi au subliniat că ascultă cu deosebit interes mai ales acele lecții de română care pun accent pe conținutul de idei al operelor prezen-

tate, pe caracteristicile stilistice ale textelor, mai puțin însă la gramatică, pe structura textului. Cînd vorbește de fizică, doctza generală este să se facă mai multe experimente și mai multe probleme. În chimie — ne-a spus Vasile Ionuț din clasa a VIII-a — subliniază că este foarte interesant să se vadă cum se vede și cum se schimbă culoarea cu care se realizează reacțiile de laborator. Se gîndește și foarte mult timp ca să

realizeze din cărți nu vedem mare lucru. Ar fi bine ca în locul lor să fie realizate probleme. Noua, chimia, a fost pe-ar fi de mult mai mare folos.”

Probleme care să prezinte soluții variate de rezolvare și care să se refere și la noțiunile studiate la școală ar fi de mare folos.”

O serie de elevi socotesc că nivelul unora din lecțiile prezentate la radio sau la televiziune este prea ridicat. Ei au inclus în această categorie unele lecții de literatură pentru clasa a VIII-a care au deghizat cu mult, prin modul de expunere și adesea chiar prin tematica abordată, programa clasei respective. Observația aceasta a fost făcută, de altfel, și de elevii de la alte școli.

Răspunsurile pe care le-am consemnat aici ne-au fost date numai de un mic procent de elevi. Cei mai mulți dintre elevii solicitați nu ne-au putut spune nimic, pentru simplul motiv că nu urmăresc lecțiile transmise prin radio și televiziune. Motivul? Timpul nepotrivit la care sînt programate acestea.

Ca să putem asculta lecțiile respective — ne-a spus Haralambie Stănescu — ar trebui să lipsim de la cursuri, pentru că sînt fixate exact cînd noi sîntem la ore.”

Sugestia unanimă este ca emisiunile de teleshcoala pentru clasa a VIII-a să fie fixate după ora 18. Mulți elevi au propus ca o parte din ele să fie programate sîntur dimineața dimineața.

Mulți elevi din clasa a XII-a a Liceului nr. 27 ne-au vorbit în primul rînd despre lecțiile de literatură pe care le-au ascultat la radio și pe care le-au apreciat în general ca fiind utile și interesante. Așa au fost considerate de pildă, lecțiile deosebite ale lui Ion Barbu și George Călinescu. Totodată, însă, elevii și-au

marcat și dorința ca viitoare emisiuni radiofonice să fie mai bogate în informații, să ofere mai multe cunoștințe decît oferă manualele școlare și să fie mai larg ilustrate cu fragmente din operele scriitorilor respectivi. Referindu-se la aceleași lecții, colegii lor de la Liceul „Mihail Sadoveanu” ne-au arătat că așteaptă de la profesorii ce li se adresează prin radio — mai ample analize ale operelor literare, interpretări mai nuanțate decît cele pe care le pot afla în clasă sau din manual. În mod special îi interesează pe acești elevi temele care se includ în programa examenului de bacalaureat și a concursului de admitere în învățămîntul superior. De aceea ei ar dori să asculte lecții de sinteză, care să-i ajute să stabilească relații și conexiuni în cadrul fenomenului literar.

Un astfel de caracter de sinteză, deosebit de util — ne-au spus elevii — îl au lecțiile de chimie pentru clasa a XII-a prezentate la televizor. Cînd despre experimentele efectuate în cadrul acestora, elevii au propus ca ele să nu fie transmise în direct, căci așa au loc tot felul de inadvertențe (lu orurile trenează (sau, dimpotrivă, se precipită) cînd nu trebuie, microfonul incurcă și el treaba etc.). Ar fi mai bine de aceea, ca experimentele să fie filmate și retransmise apoi.

Și aici s-a propus să se dea informații mai bogate decît cele din manual, să se aibă în vedere exigențele pregătirii pentru bacalaureat și pentru admiterea în facultate.

După ce am aflat părerea elevilor, ne-am adresat profesorilor

lor. Firește, omul de specialitate, pedagogul le-a privit prin altă prismă, observațiile, sugestiile făcute au vizat alte aspecte de ordin metodologic, științific. Să le dăm cuvîntul, mai întîi, celor care predau la clasa a VIII-a:

Prof. Maria Iordache, de la Școala generală „Vasile Alecsandri”: „Pentru noi, profesorii, lecțiile transmise prin radio și televiziune constituie un foarte util schimb de experiență. De fapt, în comisia metodică a profesorilor de limba română s-a și discutat despre utilizarea lor, despre modul cum să le valorificăm și să le popularizăm.”

Cîteva observații. Prima se referă la accesibilitate. Nu înțelegem de ce lecțiile pentru clasa a VIII-a sînt prezentate de aceiași profesori care prezintă lecțiile pentru clasa a XII-a. Ei nu reușesc, bineînțeles, să se mențină întotdeauna la nivelul cerut. Credem că, dară, nu se poate apela la profesorii care lucrează în școala generală, ar fi bine ca aceștia să fie măcar consultați în legătură cu programa, cu specificul modalităților de lucru etc.”

Prof. Neculai Tanăuică, director adjunct al Școlii generale „Vasile Alecsandri”: „Incontestabil, multe din lecțiile prezentate în cadrul emisiunilor de teleshcoala sînt de o certă valoare științifică, didactică. Tocmai din acest motiv așa propune televiziunii, mai ales, ca cele mai bune lecții să fie filmate, să se creeze o filmotecă a emisiunilor. În acest fel la fizică, la mate-

MONICA VERDES OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 4-a)

În timpul unei emisiuni televizate pentru școlarii și studenți

PROBLEME DESCHISE ÎN MUNCA EDUCATIVĂ

Componenta esențială a vastului proces social de pregătire a tinerii generații pentru integrarea eficientă în viața unei societăți atât de dinamice și de exigente cum este societatea socialistă, educația ideologică-politică a elevilor constituie un obiectiv fundamental și o coordonată majoră a întregii activități educative desfășurate de școală, de organizațiile de copii și tineret, de întreaga noastră societate.

Locul deosebit și rolul pe care îl deține în ansamblul acțiunii educaționale munca pentru cultivarea devotamentului față de patrie și partid, față de idealurile și cauza socialismului sînt de mult și cu claritate formulate în directivele partidului nostru, în documentele școlare, în statutele organizațiilor de pionieri și U.T.C. Ceea ce se cere acum este desfășurarea unei susținute munci concrete, pline de răspundere, pasivă și pricepere, în vederea înfăptuirii practice a înaltelor obiective stabilite.

Evident că trecerea de la formularea teoretică a unor obiective la realizarea lor practică nu este un proces simplu și nici liniar. În abordarea acestui domeniu al educației trebuie luați în

considerare mulți parametri, între care nu de semnificație minoră sînt cei referitori la caracterul prospectiv al educației (întrucît fiecare copil și tînar trebuie ajutat ca, pe baza evaluării obiective a propriilor sale disponibilități, să dobîndească formația necesară desfășurării unei munci utile într-o societate mobilă, receptivă la tot ceea ce e nou, hotărît orientată spre viitor), la caracterul unitar al acesteia în condițiile unei diversificări firești, la necesitatea imperioasă de a se cunoaște îndeaproape tineretul, întregul său univers de preocupări și aspirații, căci el este „obiectul” acțiunii educative ș.a. În toate aceste probleme, de-a lungul anilor s-au spus și întreprins multe. Trebuie recunoscut ca valabile o serie de teze și cerințe mai vechi sau mai recente, prezente în dezbaterile teoretice din domeniul respectiv. Așa sînt, de pildă, cerințele de a se lua în seamă schimbările profunde intervenite în structura, nivelul de dezvoltare și poziția generațiilor tinere în societatea modernă, gradul lor mai ridicat de informare și pregătire, evoluția fizică și spirituală mai rapidă a acestora în raport cu generațiile

trecute. Sînt îndreptățite și observațiile cu privire la insuficiența mijloacelor și modalităților dogmatice, verbaliste, moralizatoare de educație, la insuficiența adevărate procedeele muncii educative la specificul și la particularitățile diferitelor colective de elevi etc. În mod judicios au fost conturate și unele direcții ale activității de educație ideologicopolitică a elevilor. S-a cerut de pildă — și lucrul acesta ni se pare pe deplin justificat — să se definească riguros conținutul și starea acestei educații, să se stabilească corelațiile ei cu celelalte elemente constitutive ale procesului educativ, să se asigure ca munca educativă să se înscrie pe un făgaș firesc, care, pornind de la eforturile pentru transmiterea și însușirea cunoștințelor politice și ideologice, să treacă prin etapa mijlocie și complexă de formare a convingerilor și sentimentelor spre a ajunge la determinarea unor atitudini și deprinderi de conduită conforme cu sensul activității politice și ideologice a partidului și statului nostru, a întregii noastre societăți socialiste.

Cu toate acestea se face și în prezent constatarea — nu fără te-

mei — că între cerințele formulate și activitatea propriu-zisă continuă să se înregistreze neconcordanțe și că educatorii rămîn încă datori sub acest raport față de propria lor misiune socială. După părerea noastră, lucrurile se petrec astfel pentru că o serie de factori care au generat anterior rămîinerile în urmă își păstrează și astăzi condițiile și cadrul favorabil de acțiune. O enumerare și o analiză completă a factorilor respectivi în acest cadru n-ar fi nici posibilă și nici potrivită. Socotim însă util a indica pe unii din ei.

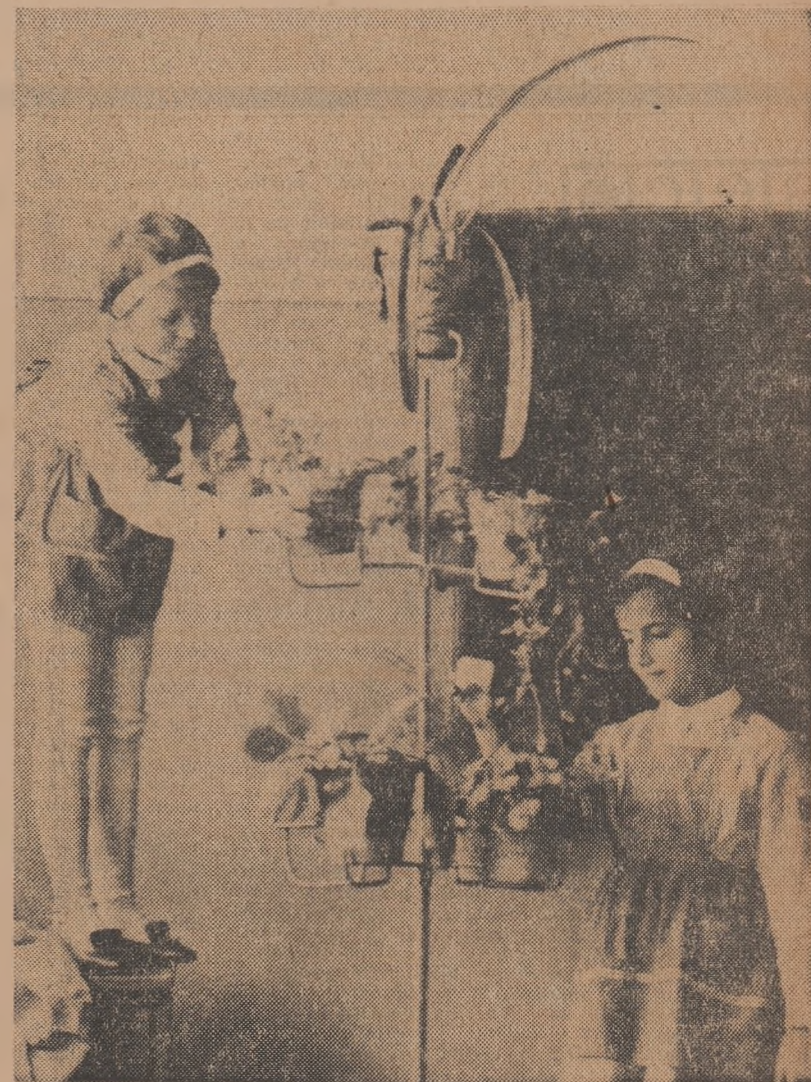
Printre primele cauze ale ineficienței sau eficienței reduse a multor acțiuni politico-ideologice întreprinse în rîndul tinerilor se înscrie procesul lent și tăcut ce a avut loc, de îndepărtare a educatorului față de subiectul acțiunii — copilul și tinerii. Ca urmare a multiplicării marcate a formelor de activitate, a tendinței — multă vreme dominantă — de a reglementa rigid și a desfășura în cadrul strict organizat toate acțiunile educative cu tinerii, între educator și mesajul său ideologic, științific, cognitiv, axiologic pe de o parte și cei educați pe de altă parte s-a interpus un văl opac de

forme, a căror funcționalitate hipertrofiată a condus la perturbarea fluxului de comunicație reciprocă între cei doi factori fundamentali ai acțiunii educative. În a-tare condiții educatorul — fie el profesor dirigit, comandant de detașament sau de unitate de pionieri ori îndrumător de organizații U.T.C. — aflîndu-se în contact cu copiii și tinerii în principal prin intermediul formelor organizate, nu reușește să cunoască decît acele păreri, opțiuni și atitudini ale acestora care sînt conforme cu conținutul și cadrul organizatoric dat. Viața spirituală a tinerilor nu se epuizează și nu poate fi cuprinsă însă numai în aceste coordonate. Pentru cunoașterea, orientarea și valorificarea acelei părți din viața tinerilor care nu este cuprinsă în cadrele amintite se face încă destul de puțin și, mai ales, se face în mare măsură superficial.

La acestea trebuie să adăugăm și faptul că metodele și tehnicile tradiționale de lucru în acest sensibil domeniu de activitate, valabile în esență lor, se cer a fi com-

Lector univ. ȘTEFAN COSTEA

(Continuare în pag. 4-a)

Prietenile noastre, florile

REPREZENTAREA AXONOMETRICĂ — IZOMETRICĂ ÎN DESENUL TEHNIC

După cum se știe, studiul desenului tehnic ocupă un loc important în pregătirea tehnico-practică a elevilor. El este prevăzut, de aceea, nu numai în programele școlilor profesionale și tehnice și ale liceelor industriale, dar și în programele claselor a IX-a și a X-a ale școlii de 10 ani.

Elevii învață, în general, că în desenul industrial obiectele se reprezintă în proiecție triortogonală. Dar experiența arată că citirea desenelor în proiecție triortogonală presupune un anumit volum de priceperi și deprinderi care se însușesc în timp, ea și aplicații de desen tehnic efectuate în cadrul executării unor desene foarte diferite ale elementelor din tehnică. De aceea, pornind de la faptul că în tehnică se folosesc în prezent, din ce în ce mai mult, reprezentări de natură să arate cât mai sugestiv forma reală a obiectelor, dintre care cea mai larg cunoscută este reprezentarea axonometrică-izometrică, adică proiecția obiectelor pe un plan egal înclinat față de cele trei plane de proiecție, am urmărit experimental în ce măsură elevii își pot însuși cunoștințele de axonometrie.

Am pornit de la a demonstra elevilor că proiecția izometrică a cercului — în cazul când el este situat într-un plan de proiecție triortogonală sau într-un plan paralel cu planul de proiecție — constituie o elipsă cu axa mare perpendiculară pe direcția axei axonometrice $O_1 Z_1$ (fig. 1). Dacă însă

dică egală cu D, obținându-se astfel o mărime a axelor elipsei de 1,22 ori. Deci axa mare va fi de 1,22 D, iar axa mică va fi egală cu $1,22 \times 0,58 D = 0,70 D$. Ținând seama de faptul că trasarea elipsei prin puncte cu ajutorul florarului este o construcție mai dificilă, am arătat elevilor cum se poate trasa un oval apropiat de forma elipsei folosind compasul (fig. 2).

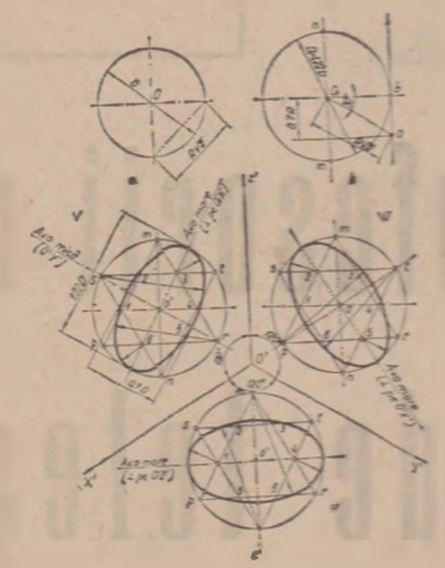

Figura 2

În fig. 3 se exemplifică cele arătate mai sus prin reprezentarea izometrică a unei piese tronconice prevăzute cu o gaură cilindrică. Prin metode asemănătoare pot fi executate și reprezentările axonometrice ale cercurilor situate în planele triedrului.

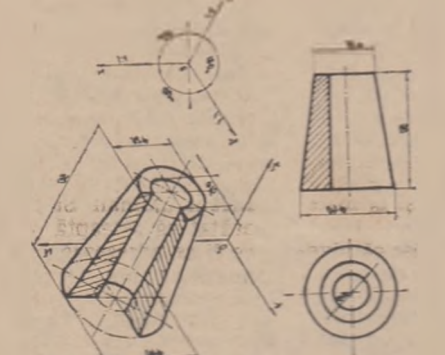

Figura 3

Însușindu-și această modalitate de lucru majoritatea elevilor au reușit să rezolve fără dificultăți problemele reprezentării axonometrice a conului, ceea ce le-a permis să înțeleagă într-o vizionare spațială precisă diferite piese tehnice de care nu se puteau înfățișa triortogonal.

Ținând seama de faptul că reprezentările axonometrice-izometrice pot fi continuate în tehnica reprezentării grafice industriale, arhem și de faptul că datorită acestui reprezentării elevilor li se formează într-o măsură mult mai scurtă vizionarea spațială, considerăm necesar ca în programul de desen să se treacă dincolo de simpla abordare generală a noțiunilor de axonometrie, aprofundându-se cunoștințele elevilor de bază ale sistemului.

Ing. THEODOR NITULESCU
profesor la Catedra de desen
al uzinelor „Vulcan”

La cercul de radioamatori

STUDIUL RADIORECEPȚIEI CA APLICAȚIE A TEORIEI INFORMAȚIEI

În general, predarea capitolului privind radiorecepția este considerată de către profesorii de fizică drept o problemă ce nu însoțește mari dificultăți. De altă parte, cu cât aparatul de radio le este familiar tuturor elevilor, mulți dintre ei cunoașterea și elementele tehnice ale acestuia. Într-adevăr, așa ar sta lucrurile dacă ne-am limita la înțelegerea „surselor sens” a capitolului respectiv, așa cum procedeză de altfel, și autorii manualelor pentru clasa a XII-a și cum unele să rezolve problema înaltă programă.

În ce mă privește, însă, socotesc că predarea acestui capitol este o foarte bună ocazie de a aborda teoria modernă a informației și de a extinde cunoștințele științifice ale elevilor dincolo de tema propriu-zisă în aria concepțiilor științifice interdisciplinare. Pentru a realiza acest obiectiv nu trebuie în defalcă Precizia necesară, unii de la înțelegerea teoriei, alții de la înțelegerea reprezentării pentru noi informații, și cei care sunt informațiile sunt „sursele”, iar cei care le recepționează „receptorii”. Elevii înțeleg ușor faptul că între sursă și receptor informațiile se transmit printr-un canal fiind

transformate și retransformate în forme care asigură condiții optime de transmitere. Subliniez că aceste operații se numesc operații de codificare și de decodificare. Scriez în continuare pe scurt schema bloc a unui sistem de transmitere a informației. Elevii își dau în acest fel seama că informațiile străbat un canal dintr-un sistem — traducător în condițiile unui canal — traducător (de obicei) receptiv.

Așa că, apoi, cum se aplică această schemă bloc la sistemul de emisie — recepție considerat din punct de vedere informațional, traducătorul fiind aparatul de emisie și respectiv aparatul de recepție — codificatorul transformă informațiile în unde electromagnetice care dispun de energia necesară străbaterii distanțelor mari între emițător și receptor, iar decodificatorul retransformă aceste unde în informații. Așa cum completarea a lecțiilor limi permite să asigur o mare largă și multilaterală înțelegere a materiei și totodată limi de prilej să fac cunoscute elevilor unele noțiuni legate de dezvoltarea modernă a științelor.

Prof. LADISLAU MURANSZKY
Liceul „Unirea”, Brașov

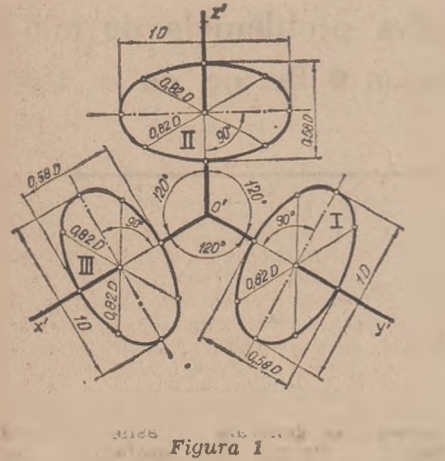

Figura 1

cercul este pe planul vertical sau paralel cu el, axa mare este perpendiculară pe axa axonometrică $O_1 Y_1$. Axela mare se reprezintă în adevărată mărime, având lungimea egală cu diametrul cercului, deoarece este situat paralel cu planul axonometric pe care se proiectează. În ceea ce privește axele mici ale elipsei, elevii au înțeles că acestea sunt perpendiculare pe axele mari, corespunzătoare, deci se confundă cu axele axonometrice sau sunt paralele cu ele. Lungimea lor este de $0,58 D$ (D = diametrul cercului).

Apoi, pornind de la cunoașterea direcției și lungimii axelor, am demonstrat cum se poate construi perspectiva axonometrică prin metode grafice. O asemenea metodă este trasarea elipsei prin opt puncte, cu florarul. Având determinate patru puncte reprezentând extremitățile axelor, este suficient să determinăm încă patru puncte, respectiv extremitățile a două diametre conjugate, care în reprezentarea axonometrică au o lungime de $0,82 D$, pentru a defini elipsa. Trasarea elipsei prin cele opt puncte se execută cu florarul. Referindu-mă la practica de proiectare curentă, din domeniul construcțiilor de mașini, de pildă, am arătat însă că, pentru simplificarea construcțiilor și a calculelor, elementele paralele cu axele se iau în adevărată lor mărime, a-

grea și Calistrat Hogăș au citit-o și i-au dăruit viața. Și dacă i-a dăruit pe toți, aici, în areopag, să le mulțumim cu mîna pe inimă și din suflet să aducem toate omagiile și toată recunoștința noastră. Căci orice instituție se dezvoltă, se ilustrează sau se întinează prin oamenii care o reprezintă și prin rezultatele la care ajunge, în marea cursă a progresului.

Ca un crezut al meșteșugurilor prefaceri, liceul ne-a format și ne-a scos cu fruntea în lume. Unii am muncit la construirea orașelor ori la înălțarea barajelor de la Bicăz, Argeș sau Porțile de Fier. Alții ne-am dedicat griji pentru sănătatea omului. Unii am ocrotit bobul de griu și măruș să dea rod mai bogat și mai dulce. Alții am călăuzit administrația sau am apărut dreptatea la bara judecătorească. Unii ne-am consacrat meseriei de dascăl. Alții am dus faima țării peste granițe, în congrese științifice sau întreceri sportive și artistice. Toți ne-am apărut țara la nevoie. Pentru că, mai presus de toate, școala ne-a înfățișat o viață sănătoasă și umănă dragoste de popor și de patrie.

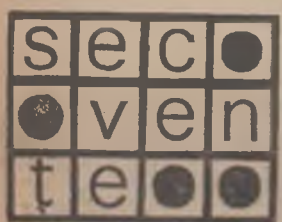
Fiecare ne-am avut și ne avem, desigur, modestele noastre însușiri, dar fără tot ce-a rămas din liceul nostru în noi n-am putea fi nimic din ceea ce simțim. De aceea citez a propune ca amintirea unor profesori ai liceului nostru, pildești prin știință, devotament și talent, să fie materializată și prin împodobirea cu numele lor a unor instituții culturale din orașul nostru. Hogăș are aici o interesantă casă memorială. Dar oare numele lui Mihai Stănișanu n-ar putea sta, ca o făclie, pe frontul picturii muzeului de științe naturale?

Fac parte dintre acei care măcar o vreme, s-au întors iar aici și au slujit școala aceasta cîtuva ani, cu dragoste și pasiune, alături de colegi ca Victor Savin, Constantin Borș, Aurel Rotundu, Dan Mircea, Const. Brebeanu și chiar de foști profesori ca Grigore Capșa și Vasile Vasiliu.

Era o vreme grea, hotărtoare: vremea marelui salt în viitor. Insufleții de nobila pildă a înaintașilor și călăuzii de îndrăznețe, revoluționara concepție a Partidului Comunist Român întru așezarea culturii românești pe noi temelii, ca o cultură a întregului popor, ne-am străduit atunci să dăm acestei venerabile instituții puteri noi și strălucire nouă. Prin efortul neprețuit al profesoriilor și al celor 25 de generații de elevi, care au crescut de atunci încoace sub aripa ocrotitoare a dragii noastre școli, patria a dobîndit noi și noi serii de absolvenți tot mai bine pregătiți și mai pasionați de știință. Ei sporesc energia intelectuală a poporului nostru, stăruind cu fidelitate știința, arta, cultura, adevărul, partidul și patria.

Scump liceu al adolescenței noastre și al altor generații, primim-oare casă unde am trăit prima fascinație în fața minunilor de eprubetă, drag lăcaș unde ne-a cercat fiurul cast și vrăjii al primei iubiri de neuitat, școala unde am dezlegat prima eucuzie și am săvîrșit prima ghidașie isteasă, luminii templu al culturii românești și socialiste, să trăiești, să crești și să înfloresci, prin profesorii care te slujește și prin elevii pe care-i ocrotești.

DUMITRU ALMAȘ

Sărbătorirea unor licee

Comuna Piatra, veche așezare teleormăneană de pe malul Dunării, a sărbătorit dumnică trecută împlinirea unui secol de existență a școlii sale. Cu o sută de ani în urmă aici, lângă izvoarele unde odinioară căpitanii lui Mihai Viteazul au răpus o năvălă turcească în frunte cu heul Strancea, învățătorul Nicolae Manolescu puneaze bazele școlii care inscria în primul său catalog numele a 17 elevi.

Începuturile au fost deosebit de grele. Școala avea o singură încăpere, clădită de țărani din sat din pământ bătut. De abia în 1904 se construieste un prim local, compus din 4 săli de clasă, o cancelarie

și 3 încăperi pentru locuința directorului. Înfruntând greutățile, colectivul didactic s-a străduit de la început să desfășoare o activitate susținută. Județul se mîndrește cu asemenea dascăli cum au fost Nicolae Manolescu, Ion Stănișescu, Petre Măcescu, Alexandru Poneșcu și alții, sau cu învățătorul Teodor Mindroceanu, care în anul 1907 a însuflețit masele țărănești în lupta împotriva exploatații și asupririi și care a fost condamnat pentru aceasta la mulți ani de închisoare.

În anii socialismului, școala din comuna Piatra a cunoscut o continuă dezvoltare. Ea se transformă în 1946 în gimnaziu, iar ulterior în liceu, construindu-se în acest scop și un nou local. De la cei 17 elevi din anul înființării s-a ajuns, în anul centenarului la 1123 elevi.

La manifestările prilejuate de împlinirea unui secol de existență a liceului au participat numeroși locuitori ai satului, elevi și cadre didactice, foști școlari și foști profesori. După vernisajul expoziției documentare deschise cu acest prilej și după dezvelirea unei plăci comemorative, a avut loc adunarea festivă. Au fost de față reprezentanți ai organelor județene, precum și reprezentanți ai

Ministerului Învățămîntului, care au felicitat colectivul didactic și elevii și au transmis mesaje de salut.

În încheierea festivităților, într-o atmosferă de puternic entuziasm, participarea la adunare au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU, în care, printre altele, se spune: „Colectivul de cadre didactice, absolvenții, elevii și părinții acestora, toți participanții la sărbătorirea centenarului primei școli din comuna Piatra județul Teleorman, transmisi Comitetului Central dumeavoastră personală recunoștință și adică mulțumire pentru grija ce o purtați dezvoltării școlii românești și pentru înaltă prețuire acordată slujitorilor acesteia. Însufleții de istorice hotărîri elaborate de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, participăm cu încredință și putere de muncă la transpunerea în viață a măsurilor stabilite de partid pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului românesc și vom face tot ce ne stă în putință pentru ca școlile din comuna noastră să devină cu adevărat canale de difuzare a științei și culturii, de îmbogățire a min-

ții, de modelare a caracterelor și de formare cetățenească a fiilor satului.”

IOAN BIRNA
Inspector general în Ministerul Învățămîntului

Dumnică s-au încheiat la Constanța și manifestările prilejuate de sărbătorirea semicentenarului liceului nr. 2 „Mihai Eminescu” din acest vechi oraș. O expoziție documentară a evocat activitatea liceului în cei 50 de ani de existență, s-a dezvoltat o placă comemorativă închinată cadrelor didactice care au slujit acest lăcaș de cultură, au avut loc întâlniri cu foști profesori și elevi ai liceului.

Cu prilejul adunărilor festive care au avut loc, într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții din ambele localități au adresat C.C. al P.C.R. tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU telegramă prin care își exprimă recunoștința și adică mulțumire de partid și de stat pentru grija deosebită pe care o poartă școlii românești, corpului profesoral, pentru condițiile tot mai bune de viață și învățare create tineretului, angajându-se să-și exercite rolul de factor activ și responsabil în opera de formare multilaterală a tineretului.

Culegere de versuri ale elevilor

De curind ucenicii ai condeiului de la unele licee din Rîmnicul Vilcea și-au înmănușat rodul muncii într-o îngrijită culegere de versuri, intitulată „Echi-noctiul rotund”. Elaborată sub îngrijirea neobositului animator al activității cercurilor literare ale elevilor din Rîmnicul Vilcea, profesorul I.I. Alexandrescu, culegerea cuprinde cîtevazeci de poezii închinată patriei, patriei, tineretului, școlii.

Căutătorii de comori

Membrii cercului „Tinerii arheologi” din comuna Sadova, județul Dolj

au realizat sub conducerea profesorului lor, în cadrul acțiunii „Căutătorii de comori”, o descoperire arheologică. Săpînd pămîntul ce acoperea parțial ruinele unei biserici din secolul al XVIII-lea din satul Damian, ei au scos la iveală numeroase fragmente de pictură ce împodobeau interiorul acestei biserici. Totodată au fost dezvoltate două puternice contraforturi, podeaua interioară și stîlpii ce marcau intrarea în altar.

Sugestii pentru bibliotecile școlare

Zilele acestea la Casa de cultură din parcul Herăstrău, Fondul de stat al cărții a deschis o expoziție închinată bibliotecilor. Prin felul său de organizare, expoziția sugerează și bibliotecarilor școlari numeroase modalități de organizare a fondului bibliotecii. De popularizare a cărții, simț înfățișate astfel tipurile de expunere și de întreținere a tipăriturilor în rafturile bibliotecilor și în sălile de lectură, se dau sugestii în

privința folosirii aparatului de proiecție, a epidiascopului, a magnetofonului și a altor utilaje audio-vizuale, care pot fi ajutate prețioase în popularizarea literaturii de toate genurile.

Un schimb de experiență fructuos

Inspectoratul școlar al județului Caraș-Severin a organizat recent, în colaborare cu Consiliul județean al Organizației Pionierilor un schimb de experiență între conducătorii cercurilor agrobio-logice și apicole din județ. Cu acest prilej s-au prezentat referate privind rezultatele dobîndite de cercurile din Turnu Rucii, Tîrșeu, Ciovoa, Cioclova Română, Bucea, Lăpușnicu Mare. Totodată, participanții la schimbul de experiență au asistat la desfășurarea unor activități practice în cadrul cercurilor de mici naturaliști și mici apicultori de la Casa pionierilor.

Discuțiile purtate pe marginea referatelor, ca și pe marginea lucrărilor practice, au oferit participanților un bun prilej de îmbogățire a experienței proprii.

Planșe noi pentru uzul școlilor generale și al liceelor

În Editura didactică și pedagogică au apărut recent o serie de planșe noi pentru studiul electrotehnicii, botanicii, anatomiei și igienei. Se disting, prin calitățile lor metodice, științifice și grafice, planșele: „Materiale electrotehnice”, „Aparate electrice de măsurat”, „Construcții electrotehnice (electromagnetice)”, planșele de botanică „Ciuperci parazite”, „Drojdii și mușcăturile”, „Solani tuberosum”, „Brassicaceae oleraceae alba varietas capitata”, precum și planșele de anatomie și igienă referitoare la igiena aparatului digestiv, a sistemului osos, la igiena locuinței și a locului de muncă etc.

A. V.

Sesiune de lichidare

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștință celor interesați că profesorii, învățătorii și educatoarele în funcție la data de 15 martie 1969 (care nu au obținut definitivarea în învățămînt — fie că au fost respinși de 3 ori la acest examen fie că din diferite motive nu s-au prezentat în el și au pierdut astfel dreptul să-l mai dea — se vor putea prezenta, în mod excepțional, la sesiunea de lichidare, organizată în acest scop în vacanța de primăvară a elevilor din anul școlar 1968-1970.

Înscrierile pentru această sesiune urmează să se facă prin direcțiile școlilor. La inspectoratele școlare județene.

Inspectoratele școlare județene (municipiul București) după verificarea dosarelor candidaților inscriși vor efectua inspecțiile speciale în trimestrele I și II ale anului școlar 1969-1970.

Examenul se va desfășura după programele în vigoare pentru examenul de definitivare în învățămînt.

CLASELE SPECIALE

Este al treilea an de când sînt dirigințele actualei clase a XII-a speciale de matematică de la Liceul „N. Bălcescu” din Pitești. Experiența pe care am dobîndit-o în această funcție este, în general, pozitivă. De aceea, rîndurile de față se vor o pledoarie în favoarea extinderii claselor speciale, adevărate pepiniere de cadre cu o pregătire adîncită, temeinică.

Pentru profesorii clasei a XII-a speciale este o adevărată plăcere să predea în fața colectivului de elevi al clasei respective. Există în această clasă o atmosferă de emulație, firească aș zice. Răspunsurile „bunșoare” sînt rare, întrucît aici nu există elevi mediocri: mai mult de jumătate din efectivul clasei are medii anuale de la nouă în sus, iar cea mai mică medie a fost — în clasa a XI-a — de 8,56.

Aceste rezultate i-au făcut pe unii sceptici să afirme că „asta nu e clasă de specialiști, ci clasă de premianți «racolați» de la diferite alte clase”. Fără îndoială, nu e o clasă de specialiști — dar a cere elevilor ei să fie matematicieni pe deplin formați e ca și cum ai cere ca elevii unor eventuale clase experimentale de română să fie, după doi ani de „specializare”, scriitori cunoscuți, dacă nu chiar consacrați. În orice caz, clasa aceasta a dat cel mai mare număr de selecționați la olimpiadă — pe oraș și județ.

Am discutat cu profesorii materiilor „nespeciale” ai clasei. Nici unul nu stăruie ca elevii să învețe de 9 și 10, dar aceștia dobîndesc frecvent asemenea note. Pe de altă parte, am discutat (și verificat) cu elevii dacă celelalte discipline le necesită timp mult și în dauna timpului necesar pregătirii la matematică și fizică. Răspunsul a fost unanim și categoric: nu. Atunci avem oare motive să ne plîngem? Eu cred că n-avem! Dimpotrivă: astfel de clase cu elevi conștiințioși, unde domnește o atmosferă de seriozitate, de lucru temeinic, unde materia de specialitate este grefată pe un fond de serioasă cultură generală, unde manifestările de indisciplină nu există — fiindcă într-un astfel de climat nu pot exista — ar trebui să fie mai mult „exploatare”, atît pe tărîm instructiv cît și pe tărîm educativ. Din păcate acest lucru nu se face, deși despre valorificarea și extinderea experiențelor pozitive se pomenește la toate ședințele.

Vorbeam mai sus de caracterul omogen al clasei. Aceasta nu înseamnă că e vorba de un colectiv amorf, aplăzitat, care, în afara diferențelor temperamentale, nu are „problemele” lui. Unul dintre elevi, bunăoară, mi-a mărturisit, surzî și după multe discuții, că abia în clasa „specială” de matematică a ajuns să-i fie oioasă matematica. „Mie nu-mi place, dar ce să fac dacă tata a spus că nu vrea să mai știe de mine dacă nu urmez clasa asta?” Iată o adevărată dramă care se petrece în sufletul acestui copil — și care ar fi putut fi evitată. Cum? Dacă criteriul de selecționare al elevilor n-ar fi fost exclusiv nota. Este oare de ajuns să ai în clasa a IX-a media anuală 9 la matematică și 8 la fizică pentru a fi „trecut” în clasa a X-a specială de matematică? Cred că nu. După părerea mea, se impune și o discuție cu elevul. Și nu o discuție formală, ci o discuție condusă de psihologul școlii și care să pornească de la date reale. Tot da-

torită criteriilor mecanice de recrutare am surprins și alte aspecte negative. De exemplu, un elev a jurnese într-o stare vecină cu epuizarea intrucît, intrat în clasa specială „din ambiție”, trebuia să muncească de două ori mai mult decît majoritatea colegilor lui.

Am întîlnit, pe de altă parte, și neajunsuri referitoare la pregătirea însăși a elevilor. Fără îndoială că studiul matematicii ordonează și disciplinează inteligența. Dar absolutizarea onora din principiile lui îi face pe elevii „matematicieni” să aibă o tendință de simplificare la disciplinele umaniste. Am citit, de pildă, compuneri și analize extrem de sumare. Întrebați de ce s-au limitat numai la cîteva aspecte, elevii respectivi mi-au răspuns: „Am redat esențialul, sintem împotriva vorbăriei”. Dar esențializarea nu înseamnă schematizare, iar o analiză amplă, documentată, nu înseamnă vorbărie. Am avut de asemenea de combătut o anumită sărăcire a vocabularului, ca și o tendință spre eliminarea nuanțelor și spre exacerbară precizului și concretului, restul fiind socotit „inutil”.

În sfîrșit, deși s-ar părea că este un lucru paradoxal, consider că cea mai greu solubilă problemă la clasa de „matematicieni” este tocmai orientarea profesională. Spre matematica „pură” nu se îndreaptă de fapt decît cîțiva elevi. Restul sînt atrași de cibernetică, automată, electronică, fizică atomică, diferitele secții ale politehnicii. Dar după ce criteriile se orientează ei? Majoritatea au nouă sau zece și la matematică, și la fizică, și la chimie. Alegerea are loc, mai mult sau mai puțin, în întîmplare. Mi se pare totuși că nu e de loc indiferent dacă un absolvent al clasei „speciale” de matematică va urma Facultatea de instalații cînd, de fapt, el ar fi putut deveni un excelent cibernetician. De reușit, elevii claselor speciale vor reuși cu precizie... matematică la oricare din secțiile ce și le vor alege. Dar ajunge oare atît?

Toate aceste neajunsuri mi se par remediable. În orice caz, ele sînt cu mult mai puțin numeroase decît apăsările. De aceea, mă miră sunele celor care susțin că, intrucît vor lua ființă clase cu profil diferențiat încă din anul I, clase speciale n-ar mai avea rost. Cred că susținerea unor astfel de păreri este determinată de lipsa unei analize temeinice a rezultatelor obținute de aceste clase (nu sîntem, de altfel, la singurul experiment lansat și pierdut pe drum).

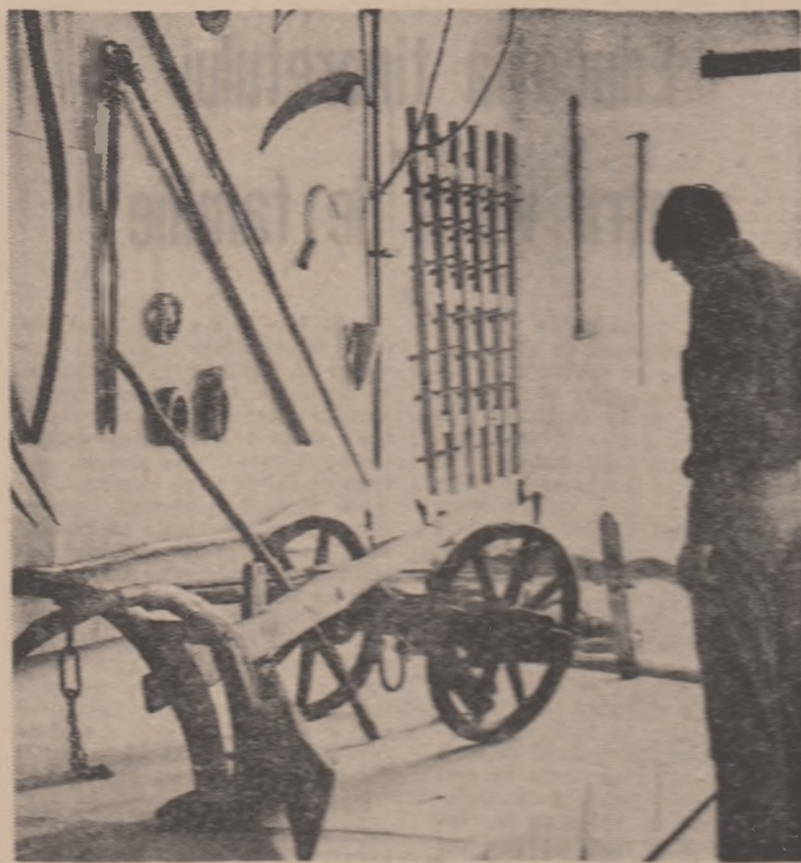
În ce mă privește, mi se pare că existența claselor speciale este deosebit de necesară, intrucît este asigurată valorificarea tuturor potențelor elevilor cu înclinații deosebite pentru un domeniu sau altul. Se știe că în alcătuirea anilor I prima grijă o constituie distribuția elevilor cu mediile cele mai mari în toate clasele paralele, în vederea omogenizării lor. Dar practica arată că, din nefericire, elevii foarte buni la diferite obiecte, dacă rîmîn răzleți, încep să se integreze nivelului mijlociu al clasei respective, deoarece nu au nevoie de eforturi susținute și constante, ci reușesc să se afirme cu eforturi minime.

Fără îndoială că succesul deplin al claselor speciale ar necesita și luarea unor măsuri mai ferme în ajutorul lor. Și pentru că veni vorba, aș vrea să-mi exprim o nedumerire: de ce clase „speciale”? Faptul că

aceste clase au două ore în plus față de celelalte la o anumită disciplină înseamnă că elevii lor merg pe calea unei specializări sau măcar a unei prespecializări? Programa nu prevede acest lucru. Se poate vorbi de o valorificare mai deplină a unor talenți, inclinații sau, eventual, talente, de o prospectare mai în adîncime a materialului de studiu, dar nicidecum de o lărgire a ariei sale. Dar poate că această titlatură ar lăsa să se înțeleagă că, pe undeva, ar exista o preocupare specială față de aspectele psiho-pedagogice ce se desprind din experiența claselor respective? Nici această supoziție nu rezistă în fața realităților: de doi ani clasa la care lucrez nu a fost „deranjată” de nimeni din afara școlii.

Așadar, nu este vorba, în realitate, de clase „speciale”. Aș propune, de aceea, să le numim clase „experimentale”. Numai că ar trebui precizate coordonatele experimentului, iar rezultatele urmărite și valorificate, de către cei în drept, în chip sistematic și periodic.

Prof. FLORIN ANGHEL
Liceul „N. Bălcescu” — Pitești

În vizită la Muzeul etnografic din Rîdăuți, județul Suceava

Internatul școlar — mediu de educație

Internatul școlar este locul unde elevii întîlnesc o mare parte a anului. „Familia” lor este condusă. În acest timp, de pedagog și profesor, cărora le revine îndatorirea de a crea în internat atmosfera caldă, primitivă, caracteristică unui cămin. Fără îndoială, pentru a realiza cu succes un asemenea obiectiv, educatorii trebuie să simtă toate pasiunile colectivului pe care-l conduc, să înțeleagă nuanțările și bucuriile, grijile și greutățile fiecărui elev în parte, să creeze activități tuturor la vedere și să urmărească sarcinile generale ale muncii din școală.

În practica vieții școlare, internatul mai are o misiune deosebit de importantă: ridicarea nivelului de cultură, înțelegerea și însușirea unor deprinderi de muncă practică. În unele internate însă se acordă prea puțin timp pregătirii profesionale, la diverse activități. Uneori școlii se rămîne timp în exces pentru a se alege — așa cum ar fi în cazul unor — anumite ocupații care sînt deosebit de profitabile și interesante pentru elevi. Acest neajuns este „ajustat”, în cazul unor școli care sînt de pildă, licee de specialitate, de orișind suprînscind.

În mod special internatul asigură condiții favorabile pentru educația prin muncă a elevilor. Dacă pe mîngîria muncii la școală se adaugă și cea din internat — aceasta ocupă oare cîndva dorințele și interesele proprii. Acest neajuns este „ajustat”, în cazul unor școli care sînt de pildă, licee de specialitate, de orișind suprînscind.

După părerea mea, viața din internat trebuie în așa fel organizată încît să asigure condiții optime de dezvoltare a personalității elevilor, de pregătire a acestora pentru viață. De mare însemnătate pentru dezvoltarea personalității elevilor interni este educația lor ideologică-cetățenească, îmbogățirea reprezentărilor pe care le au despre viața socială, educația lor în spirit patriotic și internaționalist. Experiența școlii noastre a dovedit că țînerea la curent a elevilor interni cu evenimentele din țară și de peste hotare poate fi asigurată prin discuții săptămînale organizate pe grupe de clase, prin audii comune la radio etc. dar mai ales prin participarea nemijlocită, curentă și intensă la viața orașului sau satului, la activitatea voluntar-

patriotică, prin contactul direct cu oamenii muncii din întreprinderi și instituții cu organizație socialistă. S-au dovedit de asemenea foarte eficiente vizitele la expoziții, frecventarea spectacolelor de teatru și cinema, a concertelor etc. În această ordine de idei, mi se pare foarte indicată existența pe lângă fiecare internat a unui club cu activități specifice, unde elevii să poată face lectură, să voteze emisiunile televizate, să scrie rîndurile, să joace șah etc. Tot în acest cadru se pot organiza cursuri literare, științifice, artistice, sportive pentru valorificarea satulărilor și intereselor individuale ale elevilor.

Internatul este și un mediu favorabil ridicării nivelului de cultură, înțelegerea și însușirea unor deprinderi de muncă practică. În unele internate însă se acordă prea puțin timp pregătirii profesionale, la diverse activități. Uneori școlii se rămîne timp în exces pentru a se alege — așa cum ar fi în cazul unor — anumite ocupații care sînt deosebit de profitabile și interesante pentru elevi. Acest neajuns este „ajustat”, în cazul unor școli care sînt de pildă, licee de specialitate, de orișind suprînscind.

În mod special internatul asigură condiții favorabile pentru educația prin muncă a elevilor. Dacă pe mîngîria muncii la școală se adaugă și cea din internat — aceasta ocupă oare cîndva dorințele și interesele proprii. Acest neajuns este „ajustat”, în cazul unor școli care sînt de pildă, licee de specialitate, de orișind suprînscind.

Dezvoltarea muncii din internat depinde în foarte mare măsură de activitatea pedagogică care lucrează în cadrul lor. Din păcate, mai întîlnim în unele internate, la locul

unor pedagogi care să fie cu adevărat educatori, pedagogi „genuini” și capabili, venind dintr-o „modernitate” a muncii lor de școală, care fie că în didactică explorează pe aprofund, fie că manifestă preocupare pentru problemele lor de viață, în direcția școlară, consideră oportunitățile educației și, a unui interes pentru muncă pedagogică din întreprinderea școlară. Într-o astfel de situație, unde pedagogii sînt animati de o mare pasiune profesională, din lipsa timpului și în deficiența de mijloci ori dintr-o „lipsă de interes”, fără a o considera angajare în procesul didactic școlar. Fără îndoială că nu toate școlile sînt pe aceeași cale pedagogică. Este foarte necesară în internate și prezentarea în mod larg a profesorilor.

Problemele înseamne ale internatului școlar se referă la dezvoltarea activității pedagogice și la asigurarea condițiilor optime pentru dezvoltarea personalității elevilor interni. În acest scop trebuie să se realizeze în internate, pe lângă activitățile școlare, o activitate culturală și sportivă, care să asigure o bună dezvoltare a personalității elevilor și să contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de viață și față de muncă. În acest scop trebuie să se realizeze în internate, pe lângă activitățile școlare, o activitate culturală și sportivă, care să asigure o bună dezvoltare a personalității elevilor și să contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de viață și față de muncă.

În actuala etapă de dezvoltare a învățămîntului nostru mi se pare necesară transformarea „de facto” a internatului într-un puternic centru de educație comunitară. În acest scop cred că se impune o reorganizare a întregii muncii educative din internate școlare pe o programă unitară, a cărei bază să o formeze, în linii generale, directivile prezentate cu privire la educația internatului. Cred în același timp că este necesar să se elaboreze un nou „Regulament al internatelor școlare”, descurc reglementul în vigoare, datînd de peste 10 ani, este vîrstă de decît.

Prof. VALERIU NEȘTIAN
Iași

„Lumini și umbre în fondul de cultură generală al elevilor”

Me de mult un lătrepînă, în rîndul elevilor mei din ultimă clasă de Liceul din Bafta, o investigație similară cu aceea realizată de „Gazeta învățămîntului” și comentată în numărul 1828 din 5 decembrie a.c. de oameni de cultură și profesori de prestigiu. Cu unele mici variații, observațiile desprinse au fost cam astfel:

Existența și abilitatea a ordina „urgențelor” într-un plan de acțiune vînd dezvoltarea orizontului de cultură generală și înțelegerea, am constatat că se cere să acordăm. În ordine, prioritățile următoarelor probleme: cultura estetică în domeniul plastic și a muzicii simfonice, cultura științifică interdisciplinară, cultura cinematografică și teatrală, cultura literară (în special în sfera beletristică modernă).

Ce trebuie făcut? Evident, înscrierea unor teme în programele școlare nu duce automat la rezolvarea problemei. Dar școlarii, ceea ce a fost studiat metodic — înseși anchetele au dovedit-o — se lăseseră mai temeinic, (s-a văzut de astfel că s-au dovedit procese substanțiale mai mari de răspunsuri bune la problemele incluse în programele școlare).

În această privință așa dom să fac o observație marginală cu privire la modul de alcătuire a programelor. Nu pot fi negați substanțiale îmbunătățiri aduse acestora pe planul modernizării și esențializării și aprofundării studiului. Dar cred că unii specialiști în predarea anumitor discipline științifice abordează problemele prea exclusivist, privindu-le dintr-o optică oarecum îngustă, concentrată numai asupra științei respective ca atare. Din această pricină există discontinuități în orizontul de cultură generală al elevilor. Poate că ar fi prea mult să cerem abordarea în liceu a unor științe de graniță, cum sînt biologia sau chimia, ca discipline independente: cred însă că în programele de specialitate ale liceului ramificat pe secții, mai ales în cadrul secțiilor de profil, trebuie introduse unele teme speciale care să se refere la aceste științe.

Aș dori să fac o observație: cultura extra-școlară a elevilor se bazează încă în prea mică măsură pe lectură și studiu aprofundat și disciplinat. De aceea chiar și răspunsurile date în scris în „domeniul de forță” al muzicii ușoare au adesea o grafie curiosă. Pentru că aceste cunoștințe — din păcate și multe altele — sînt exclusiv audio-vizuale, mulți elevi informându-se doar prin intermediul emisiunilor de radio și televiziune. Rămîne în continuare o menire de maximă importanță a învățămîntului liceal să formeze elevilor atît gustul pentru studiu aprofundat, cît și disciplina, respectiv deprinderile necesare unui asemenea studiu.

Prof. VIRGINIA CARIANOPOL
București

Primum din partea profesorului V. Teodorescu, semnatarul intervenției „Un dialog cu adînci rezonanțe afective și intelectuale”, inclusă în ancheta „Lumini și umbre în fondul de cultură generală al elevilor”, solicitarea de a face cunoscute cititorilor și cele citeva pasaje cuprinse în intervenția d-sale care, din lipsă de spațiu, nu au putut apărea în numărul anterior. Îi satisfacem această dorință:

„Învățămîntul nu poate să urmărească pas cu pas evoluția diferitelor științe, încercările de autodepășire ale artiștilor sau experimentările din toate domeniile de activitate umană. Cred însă că instituțiile de cultură... au datoria să încerce realizarea unui dialog cu adînci rezonanțe — afective și intelectuale — între adolescenții dornici de cultură, artă și știință și cei în măsură să le ofere cuceririle noi dobîndite în aceste domenii... De ce să ne surprindă faptul că unii elevi cred că lingvistica matematică se ocupă „cu studiarea diferitelor expresii matematice care să-i ajute pe matematicieni să-și exprime ideile cît mai explicit” sau „cu fondul și forma teoriei matematice”, atît timp cît informații despre această știință interdisciplinară nouă nu se găsesc decît în scrierile de specialitate, periodicele de cultură inserind despre ea doar cîte o notă mai ales în preajma sau în timpul unor sesiuni, simpoioane sau congrese? De ce să ne surprindă faptul că unii elevi nu știu nimic despre Samuel Beckett sau îl confundă cu episcopul cancelor Thomas Becket din vremea lui Henric al II-lea Plantagenet, cînd editurile n-au dat nici o traducere din opera acestui prestigios scriitor?”

Prof. ION NECULA
Școala generală din Drăgănești
Iudetul Galați

Cîteva marginalii la manualul de cunoștințe social-politice

Correspunzînd cerințelor pe care le pune programa clasei a IX-a a școlii generale, conținutul lecțiilor din manualul „Cunoștințe social-politice” (autor Barbu Zaharescu) reușește, în general, să-i introducă pe elevi în înțelegerea unor importante fenomene economico-politice.

O nedumerire apare însă încă de la început. De ce manualul în discuție poartă denumirea de „Cunoștințe social-politice”? Cele 26 de lecții pe care le cuprinde nu tratează decît extrem de puțin alte relații sociale în afara celor economice. Credem de aceea că un titlu ca „Elemente de economie politică” ar fi corespuns mai bine școlii și scopului urmărit de programa respectivă. Sau, dacă se țîne totuși la titlatura actuală, a tunci este absolut necesar să se schimbe cîte ceva în structura programăi și a manualului. Credem că n-ar fi rău, de pildă, dacă disciplina sus-amintită s-ar încheia cu cîteva reflexii despre legăturile economice politice cu alte științe sociale particulare și chiar cu materialismul istoric și socialismul științific.

O chestiune asupra căreia ar fi de discutat sînt definițiile date în manual. Acestea trebuie

fie formulate complet și cu toată rigurozitatea științifică, fie evitate sistematic. Privind prin această optică, ni se pare că însăși definiția economiei politice e intrucît, va trunchiată. Se știe că economia politică studiază legile care guvernează producția, repartiția și schimbul bunurilor materiale în societatea omenească pe diferite trepte ale dezvoltării ei. În manual se vorbește, desigur, despre toate aceste fenomene și tocmai de aceea nu înțelegem de ce au fost omise din formularea definiției.

De asemenea, în manual se dau adesea enunțuri care, prin structura lor logică, nu au și nu pot avea putere de definiție. Se spune, de exemplu: „Atunci cînd unii oameni muncesc pentru folosul altora, zicem că sînt exploatați”. Trecea cu vederea faptul că asemenea definiții nu țîn seama nici de cele mai elementare legi ale logicii clasice (gen proxim, diferență specifică) și ne oprim asupra altui aspect: cel al exhaustivității. Este clar pentru oricine că o asemenea afirmație nu poate elucida complexitatea fenomenului exploatații. Și cum asemenea inadvertențe pot influența negativ însăși logica gîndirii elevului — la care, în tre-

cât fie zis, manualul de cunoștințe social-politice trebuie să-și aducă o mai substanțială contribuție — e bine ca ele să fie înlăturate la reeditările ulterioare. Evident, este indicat ca manualul să cuprindă definiții de natură să ușureze procesul înțelegerii cunoștințelor, de către elevi. Ceea ce nu-i de dorit însă e ca acest lucru să se realizeze în dauna adevărului științific.

Destule greutăți pare a fi ridicat, în acest manual, folosirea sistemului de categorii specifice economiei politice. Înțelegem dificultățile autorului în această direcție cu atît mai mult cu cît introduce o ierarhizare nu numai în virtutea principiului unității dintre logic și istoric, dar și în virtutea principiului pedagogic al trecerii de la simplu la complex, al gradării cunoștințelor de la concret la general de la generalizări mai simple la generalizări mai complexe. Lucrurile sînt astfel, în multe cazuri s-a procedat prin eliminare. De pildă, se încearcă explicitarea mecanismului intim al trecerii de la orînduire socială la alta ignorîndu-se parcă concepte ca cel de „luptă de clasă”. Ni se pare că unele paranteze pentru explicitarea

unor asemenea mecanisme puteau și trebuiau să fie făcute. Deoarece ar fi ajutat substanțial la înțelegerea cunoștințelor.

Cu toate acestea, putem afirma cu toată răspundere că manualul, chiar în forma sa actuală, este un instrument bine realizat și ușor de mînuit ceea ce-i conferă o valoare

practică deosebită și un loc însemnat în sistemul științelor pe care elevii din clasele a IX-a ale școlii generale le au de parcurs.

Corul de dirijare a circulației rutiere de la Casa pionierilor din Iași

INVĂȚĂMINTUL PESTE HOTARE

Aspect din timpul lucrărilor simpozionului internațional pe tema „Lenin despre educația comunistă a tineretului școlar”, care a avut loc recent la Moscova

Simpozion internațional pe problemele educației comuniste a tineretului școlar

De curând a avut loc la Moscova un simpozion internațional pe tema „Lenin despre educația comunistă a tineretului școlar”, organizat de Federația Internațională a Sindicatelor din Invățământ în colaborare cu Comitetul Central al Sindicatelor lucrătorilor din învățământ din UR.S.S. La acest simpozion au participat reprezentanți ai sindicatelor din învățământ, ai institutelor de științe pedagogice și ai presei pedagogice din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, R. S. România, R. P. Ungară și UR.S.S. Au participat de asemenea Paul Delanoue, președintele F.I.S.E., și secretarii acestei organizații.

Lucrările simpozionului au fost deschise de un amplu referat intitulat „Ideile leniniste despre educația comunistă a tineretului școlar”, susținut de A. C. Hrisokva, vicepreședinte al Academiei de Științe pedagogice din UR.S.S.

În continuare, reprezentanți ai sindicatelor din învățământ și ai institutelor de științe pedagogice din țările participante au prezentat comunicări științifice pe teme privind învățarea leninistă despre locul și rolul educației în construirea socialismului, formarea concepției marxist-leniniste a ti-

neretului școlar prin predarea disciplinelor științifice, învățarea marxist-leninistă despre educația comunistă a tineretului, despre dezvoltarea multilaterală a personalității, despre învățământul general și politizan, problemele leniniste ale educației morale, ale educației prin muncă etc. Comunicările „Leninismul și dezvoltarea multilaterală a personalității tineretului din România” și „Aspecte metodologice ale cercetărilor interdisciplinare în legătură cu profilul spiritual al tineretului școlar”, prezentate de Elena Cojan, secretar al Uniunii Sindicatelor din Invățământ și Cultură și respectiv prof. dr. Petre Bărbulescu, șeful secției educației de la Institutul de Științe pedagogice din țara noastră, au fost primite cu un deosebit interes și apreciate pentru contribuția adusă la succesul simpozionului.

În cadrul simpozionului a luat cuvântul Paul Delanoue, președintele F.I.S.E., care a prezentat expunerea „Învățătura leninistă și misiunea pedagogică internațională”.

După încheierea simpozionului participanții au vizitat marile case memoriale din orașul Leningrad care evocă personalitatea și opera lui V. I. Lenin.

Educația tineretului pentru viața de familie

Una din preocupările importante care figurează de câțiva ani în planul comun de lucru al pedagogilor, psihologilor și medicilor pediatri de la Institutul de cercetări pedagogice și de la Institutul de cercetări sanitare din Praga se referă la educarea elevilor din ultimele clase pentru viața de familie. Studiul elaborat de ei a abordat problema din punct de vedere multilateral — somatic, psihologic, sociologic etc.

Concluzii foarte interesante se pot desprinde pe marginea răspunsurilor ce conturează imaginea pe care și-o fac elevii din clasele mari despre viața de familie. Astfel, în legătură cu alegerea viitorului tovarăș de viață băieții acordă importanță în special calităților fizice și intelectuale. În timp ce fetele au în vedere în primul rând, anumite trăsături de caracter. Atât băieții cit și fetele pun însă pe primul plan înțelegerea reciprocă. În privința viște pentru încheierea căsătoriei după încheierea stagiului militar (18-20 ani) sau chiar 3-5 după încheierea studiilor universitare (respectiv 25 de ani). Și dintre fete puțină sunt acelea care în exprimarea dorinței de a se căsători înainte de împlinirea vârstei de 21 de ani.

Majoritatea fetelor doresc să aibă copii, protecția nasterii primului copil în perioada primilor doi ani de la încheierea căsătoriei. În ceea ce li privește pe băieți, cei mai mulți dintre aceștia răspund că încă nu s-au gândit la problema respectivă.

O problemă în legătură cu care majoritatea răspunsurilor au ca incipit este aceea a educării copiilor. Deopotrivă, băieții și fetele consideră că educația copiilor trebuie să se desfășoare în cea mai mare parte în familie — cei puțin pentru perioada când se pun bazele formării deprinderilor morale — și să fie efectuată, pe cât posibil, de ambii părinți și numai de către aceștia, fără intervenția școlii sau a altor rude. Numai 2 la sută dintre elevii cuprinși în cadrul anchetei și-au exprimat preferința pentru creșe și căminuri-un fel de răspunsuri care înțelegem din această grupă conturează o arie a opțiunilor celor anchetati în privința modului în care ar fi dorit și cum doresc să se desfășoare propria lor educație.

În legătură cu înțelegerea cop-

ilor în familie s-a pus întrebarea dacă se consideră potrivit ca mama să rămână în continuare, în producție. Majoritatea fetelor au răspuns că este mai bine ca femeia să nu-și abandoneze definitiv activitatea profesională, în timp ce băieții și-au exprimat, într-un procent important, preferința ca soțiile mame să rămână acasă, ocupându-se exclusiv de treburile gospodărești. Aceasta nu înseamnă că treburile gospodărești ar trebui să-i revină exclusiv femeii. Dimpotrivă, cei mai mulți dintre elevii anchetati și-au exprimat părerea că la treburile casnice trebuie să participe ambii soți și doar 11 la sută dintre așezările au considerat că treburile casnice revin integral soțiilor.

Ca o concluzie generală se constată că fetele din clasele mari, în comparație cu colegii lor de aceeași vârstă, își reprezintă mult mai concret și mai realist viitoarea lor viață de familie. În marea lor majoritate, ele au dat răspunsuri complete și judicioase la toate întrebările ce li s-au pus, în timp ce băieții au lăsat un număr important de întrebări fără răspuns, motivând că nu s-au gândit la problemele respective.

Pe baza acestui studiu organele de învățământ urmăresc să realizeze, în surină legătură cu organele sanitare, un sistem de acțiuni menit să asigure o bună pregătire a tinerilor aflați astăzi pe băncile școlii pentru rezolvarea problemelor majore și de mare răspundere ale vieții de familie.

„Revista de pedagogie”

Numărul pe luna noiembrie al „Revistei de pedagogie” cuprinde, în deschidere, articolele „Sensul inovator și prospectiv al cercetării pedagogice” de George Văideanu și „Considerații asupra problemei conducerii școlii” de Emil Păun.

La rubrica „Cercetări-Experimentale” sunt inserate materialele „Stimularea gândirii școlarului de clasă I prin predarea adunării și scăderii” de Nicolae Oprea, „Experimentarea unui procedeu de verificare a cunoștințelor de Constantin Preda, „Autoeducația la vârsta preadolescenței” de Ștefan Zisulescu, „Autocunoașterea și opțiunea vocațională de Iulietta Alexandru, „Cunoașterea îndatoririlor pionieresti și educația cetățenească de Florica-Silvia Purdea.

Rubrica „Din practica școlii noastre” cuprinde articolele „Predarea unor noțiuni fundamentale de chimie” de Veronica Ferarini și „Cu privire la predarea dinamică” de Nicolae Stănescu.

Dezbaterile din acest număr al revistei sînt închinare temei „exame-examinatori”. Ștefan Birsănescu semnează aici materialul „Examenul cu elevii și studenții, principal mijloc de control al cunoștințelor și de selecție”. În continuare se publică materiale de George Călugărița („Examenul — dialog între examinator și examinat”), Clotilde Constantin (Raport adecvat între cunoștințele cerute de program și aprecierile făcute candidaților”), Zina Sirbu („Semnificația examenelor finale”), Mihai Golu („Valoarea diagnostică și prognostică a examenului de admitere în învățământul superior”), Paul Popescu-Neveanu („Admiterea în învățământul superior, un examen vocațional”), Maria Giurgescu („Ce trebuie să exprime nota”), Mihai Merfea („Criterii unice de măsurare”), D. Rimer („Preocuparea statistică a datelor examenelor”) și Mihai Bejenaru („Aspectul conflictual al aprecierii și notării elevilor”).

Sofia Burculeț semnează articolul „Calistrat Hogăscu pedagogul”, iar Vasile Hiescu articolul „Metoda grupei în procesul de transmitere-asimilare a cunoștințelor”.

În continuare revista cuprinde materiale de critică și bibliografie.

INSTITUTUL DE ARTE PLASTICE

„N. GRIGORESCU”

București

ANUNȚĂ:

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE ARTE PLASTICE

— Lector la catedra de desen, poz. 8, disciplina Teoria și practica desenului, Departamentul general, secția de desen, poz. 1, disciplina Desenul, poz. 2, disciplina Desenul, poz. 3, disciplina Desenul, poz. 4, disciplina Desenul, poz. 5, disciplina Desenul.

— Profesor la catedra de istoria artei, poz. 1, disciplina „Artă populară românească”.

— Conferențiar la catedra de istoria artei, poz. 2, disciplina Muzeologie și istoria artei în România.

— Lector la catedra de istoria artei, poz. 11, disciplina Istoria Artei.

— Lector la catedra de istoria artei, poz. 12, disciplina Istoria artei universale și comparate.

FACULTATEA DE ARTE DECORATIVE

— Conferențiar la catedra de scenografie, poz. 1, disciplina Compoziție, lucrări practice.

— Lector la catedra de scenografie, poz. 6, disciplina Compoziție — lucrări practice.

— Lector la catedra de scenografie, poz. 9, disciplina Istoria stilurilor în arhitectură și mobilier, Noțiuni de arhitectură și decorație contemporană.

— Lector la catedra de ceramă și sticlă — metal, poz. 8, disciplina Desen, studiul culorii, compoziție.

— Lector la catedra tehnico-teoretică, poz. 8, disciplina Anatomie artistică.

— Conferențiar la catedra de textile, poz. 1, disciplina desen, studiul culorii, compoziție.

Candidații la concurs vor fi înaintați în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunt la secretariatul Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, str. G-ral Budisteanu nr. 19, sectorul 7, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 5, privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, și de Instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul Institutului din București, la 2 luni de la data expirării termenului de înscriere la concurs.

Informații suplimentare se pot obține la secretariatul Institutului, telefon 16.01.51.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI-SUCEAVA

ANUNȚĂ:

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

— lector, poz. 5 din statul de funcțiuni al catedrei de pedagogie-psihologie, disciplina Educație fizică;

— lector, poz. 4 din statul de funcțiuni al catedrei de geografie, disciplina Metodica predării geografiei.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului pedagogic de 3 ani din Suceava, în termen de 30 zile de la data publicării acestui anunt, cererea de înscriere la care vor anexa în dublu exemplar actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial nr. 33 partea I din 15 martie 1969.

Concursul se va ține la rectoratul Institutului pedagogic de 3 ani Suceava în termen de 60 zile de la expirarea datei de înscriere la concurs.

Cei care funcționează într-o instituție de învățământ superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului acesteia, înscrierea la concurs.

INSTITUTUL POLITEHNIC — TIMIȘOARA

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE MECANICĂ

1. Șef lucrări la Catedra de material rulant, disciplinele Tehnologia construcției și reparării materialului rulant; Vehicule speciale de tracțiune feroviara; Incercarea materialului rulant (curs facultativ), poziția 8 din statul de funcțiuni.

2. Șef lucrări la Catedra de tehnologie mecanică, disciplina Mașini unelte și control dimensional, poziția 10 din statul de funcțiuni.

3. Șef lucrări la Catedra de tehnologie mecanică, disciplina Tehnologia materialelor, poziția 11 din statul de funcțiuni.

4. Șef lucrări la Catedra de utilaj și tehnologia sudării, disciplinele Mecanizarea și automatizarea procedurilor de sudare; Controlul calității îmbinărilor sudate; Utilajele sudării electrice, poziția 6 din statul de funcțiuni.

5. Șef lucrări la Catedra de mașini hidraulice, disciplinele Electrotehnica, mașini de forță, stații de pompare; Mașini energetice, poziția 9 din statul de funcțiuni.

6. Asistent la Catedra de tehnologie mecanică, disciplina, Tehnologie mecanică, poziția 17 din statul de funcțiuni.

7. Asistent la Catedra de tehnologia construcțiilor de mașini și mașini unelte, disciplinele Proiectarea și tehnologia școlilor așchietoare; Construcția școlilor așchietoare; Proiectarea dispozitivelor; Construcția dispozitivelor; Tehnologia construcțiilor de mașini, poziția 19 din statul de funcțiuni.

8. Asistent la Catedra de tehnologia construcțiilor de mașini și unelte, disciplinele Proiectarea dispozitivelor; Exploatarea mașinilor-unelte, poziția 20 din statul de funcțiuni.

9. Asistent la Catedra de tehnologia construcțiilor de mașini și mașini unelte, disciplinele Mașini-unelte; Exploatarea mașinilor-unelte; Toleranțe și măsurări tehnice; Procese tehnologice speciale (curs facultativ), poziția 21 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

10. Șef lucrări la Catedra de bazele electrotehnicii, disciplina Bazele electrotehnicii, poziția 11 din statul de funcțiuni.

11. Șef lucrări la Catedra de utilizările energiei electrice, disciplina Acționări electromecanice și utilajul electromecanic, poziția 7 din statul de funcțiuni.

12. Lector la catedra de Educație fizică și sport, disciplina Educație fizică, poziția 5 din statul de funcțiuni.

13. Asistent la Catedra de calculatoare, electronică și automatizări, disciplina și Automatizări și telecomenzi, poziția 24 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

14. Asistent la Catedra de construcții metalice, disciplina Construcții metalice și tehnologia sudării, poziția 16 din statul de funcțiuni.

15. Asistent la Catedra de limbi moderne, disciplina Limba engleză, poziția 6 din statul de funcțiuni.

16. Asistent la Catedra de drumuri și fundații disciplina Tehnologia lucrărilor și mașini de construcții; Electrotehnică și mașini de construcții; Mașini de construcții; Mașini de construcții și tehnologia lucrărilor de construcții; Electrotehnică, instalații electrice și mașini; Tehnica securității circulației rutiere, poziția 13 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

17. Conferențiar la Catedra de industrii organice, disciplinele Chimia și tehnologia coloranților organici și a produselor intermediare; Utilaje în industria chimică organică, poziția 4 din statul de funcțiuni.

18. Conferențiar la Catedra de tehnologia silicilor și a compozitelor oxidice, disciplinele Mineralogie și Petrografie; Cristalografie, poziția 3 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE MECANICĂ AGRICOLĂ

19. Șef lucrări la Catedra de organe de mașini, disciplina Teoria mecanismelor și dinamica mașinilor poziția 11 din statul de funcțiuni.

A. Candidații la concursul pentru ocuparea posturilor de conferențiar și șef lucrări vor depune în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunt în Buletinul Oficial la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Timișoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2, cererea de înscriere însoțită de următoarele acte:

1. — memoriul de activitate didactică, științifică și tehnică în producție, în 2 exemplare;

2. — lista lucrărilor publicate sau în curs de publicare, în 2 exemplare;

3. — lucrările de specialitate, într-un exemplar;

4. — autobiografia, în 2 exemplare;

5. — caracterizarea activității profesionale și obștești eliberată de instituția unde candidatul își desfășoară activitatea, în 2 exemplare;

6. — copie legalizată de pe diploma de studii, în 2 exemplare;

7. — copie legalizată de pe diploma de doctor-docent în științe sau de doctor, în 2 exemplare;

8. — adeverință privind vechimea în muncă, cu precizarea funcțiilor îndeplinite, în 2 exemplare;

9. — în cazul când diplomele de studii sînt obținute în străinătate, se vor depune traducerea legalizată a acestora, în 2 exemplare, precum și copie legalizată, în 2 exemplare de pe adresa Ministerului Învățământului — C.S.D. privind echivalarea acestora.

Concursul pentru ocuparea postului de conferențiar, se va ține în termen de 3 luni de la data expirării termenului de înscriere la concurs, iar concursul pentru ocuparea postului de șef lucrări se va ține în termen de 60 de zile de la data expirării termenului de înscriere.

B Pentru posturile de asistent

1. Cererea de înscriere, la care se anexează:

2. Memoriul de activitate didactică, științifică și tehnică în producție, într-un exemplar;

3. Lucrările de specialitate, într-un exemplar;

4. Autobiografia, într-un exemplar;

5. Caracterizarea activității profesionale și obștești eliberată de instituția unde candidatul își desfășoară activitatea, într-un exemplar;

6. copie legalizată de pe diploma de studii, într-un exemplar;

7. În cazul când diplomele de studii sînt obținute în străinătate, se va depune traducerea legalizată, într-un exemplar; de pe adresa Ministerului Învățământului — C.S.D. privind echivalarea acestora;

8. adeverință din care să rezulte că a efectuat stagiul legal după reabilitare;

9. adeverință privind vechimea în muncă, cu precizarea funcțiilor îndeplinite, într-un exemplar.

Termenul de înscriere a candidaților este de 15 zile de la data publicării acestui anunt.

Concursul se va ține la rectoratul Institutului politehnic din Timișoara în termen de cel mult 15 zile de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Cei care funcționează într-o instituție de învățământ superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului acesteia, înscrierea la concurs.

ANUNT

Liceul nr. 1 Baia Mare (fost Gheorghe Sincal) va sărbători semicentenarul în 20 decembrie 1969. Foștii profesori și elevi sînt rugați a participa.

CONTINUTURI • CONTINUTURI • CONTINUTURI

Elevii și profesorii despre emisiunile de teleșcoală

(Urmare din pag. 1-a)

matică sau la chimie, de pildă lecțiile ar putea să fie redate”.

Prof. Viorica Leontie, Școala generală din Boldești — Scaieni, județul Prahova. „În momentul de față, lecțiile televizate de literatură română sînt ținute de unul sau doi profesori. Părerea mea este că numărul lor trebuie să fie mai mare. Aceasta din două motive: întâi, pentru că ele sînt fie mai variate și ca structură, și ca mod de prezentare. În al doilea rând, lecțiile ar putea fi pregătite pe indelește, temeinic. Și încă o sugestie: să se organizeze lecții și pentru elevii cursurilor serale și fără frecvență”.

Prof. Eugenia Găitan, de la Liceul „Mihail Sadoveanu”: „Deseori, emisiunile de literatură destinate elevilor de liceu acordă mai multă atenție prezentării subiectelor și mai puțină interpretării. Or, subiectele le sînt destul de familiare elevilor. Sint de formulat unele probleme și în ceea ce privește stilul și ritmul acestor lecții. Deseori, profesorii pe care elevii îi ascultă la radio adoptă un stil pretios, ermetic, un stil care poate fi accesibil specialiștilor dar pe care elevii nu reușesc să-l înțeleagă. Se vorbește cteodată și mult prea repede. Să nu uităm că acestea sînt niște lecții pentru elevii care încearcă să-și facă însemnări, să ia notițe”.

Prof. Marieta Sava de la Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice: „Cel puțin în momentul de față, lecțiile de chimie prezentate de televiziune nu pot fi concepute altfel decît sub forma unor consultații care să abordeze o problemă mai importantă sau un complex de probleme. Ilustrarea lor lasă deocamdată de dorit. Cred că elevii au dreptate cînd propun ca experiențele să fie în prealabil înregistrate prin tele-recording și nu transmise «in direct».

De asemenea orele la care sînt

plasate lecțiile în programul de radio și de televiziune nu sînt dintre cele mai convenabile. Poate că inconvenientele ce privesc de aici s-ar înlătura prin reluarea emisiunilor respective și la alte ore. În

Probleme deschise în munca educativă

(Urmare din pag. 1-a)

vedere comod, dar steril. Firește că orientarea în această direcție a muncii educatorilor se cere corelată cu sistemul și conținutul pregătirii de specialitate care se realizează atît la nivelul învățămîntului pedagogic mediu, cît și la nivelul învățămîntului superior. Din acest punct de vedere au și fost formulate o serie de observații și propuneri cu privire la ponderea și conținutul pregătirii pedagogice, psihologice, sociologice, teoretice și practice a viitorilor educatori, pregătire considerată în prezent ca insuficient de extinsă și de aprofundată și, în anumite privințe, neconcordantă cu profilul activității educative concrete. Alte propuneri vizează — în mod justificat — completarea acestei pregătiri și ridicarea nivelului ei calitativ prin sistemul activităților periodice de perfecționare a personalității didactice și a celorlalți activități din domeniul educației tineretului.

Departate de a fi epuizată, lista problemelor deschise în domeniul pe care l-am abordat poate fi completată în continuare. Trebuie notat însă că ceea ce este esențial, ceea ce trebuie apreciat la adevărata valoare, este constituirea de ansamblu a condițiilor materiale, organizatorice și de conținut pe care partidul și statul nostru le asigură cu consecvență pentru continuarea dezvoltării și perfecționării procesului de formare și pregătire a tinerilor generaliști, pentru afirmarea și realizarea celor mai înalte aspirații și idealuri ale tuturor membrilor societății noastre.